

Števniki ali numerale

Glavni števnik: Z njimi štejemo. Povedo nam število enot česa. Zapisujemo jih s števki (ciframi) ali besedami.

Zapisovanje:

- od 1 do 99 pišemo skupaj (enajst, petdeset, šestinšestdeset);
- stotice pišemo skupaj (petsto, dvesto, devetsto), med stoticami in števnik od 1 do 99 je presledek;
- tisočice, milijone, milijarde pišemo narazen (dva milijona, tri tisoč, pet milijard ...).

* obliko en rabimo, kadar sledi še samostalnik, na katerega se števnik nanaša, v ostalih primerih uporabljamo eden.

9.	13426	
	stopetdeseti	
100		milijon
10000	enoj	osmera
prvi		devetsto
	115.	dvojno

Ločilni števnik: Pomenijo količino (dvoje vrat – v pomenu 2 vrati) in različne vrste (dvoj med – med dveh vrst: cvetlični in gozdni).

Ločilne števnike tvorimo z dodajanjem obrazil –er in –oj.

Primeri: petero, dvojna, enoj, troje

Množilni števnik: Izražajo tolikokratno pomnožitev: trojna vrata – v pomenu 3 vrata, tolikero vrsto: dvakratna zahvala – v pomenu dve vrsti zahvale (pisna in ustna).

Primeri: dvojen, trojen, četveren, dvakraten, stokraten, petdesetkraten ...

Vrstilni števnik: Označujejo zaporedni vrstni red stvari/oseb. Po njih se vprašamo z vprašalnico kateri, -a, -o.

Zapisovanje:

- kadar jih zapisujemo z besedo, jih vedno pišemo skupaj (stoprvi, petinpetdeseti);
- kadar jih zapisujemo s števki (ciframi), napišemo piko za njimi (1., 234., 1000000.).

Nedoločni števnik:

Uporabljajo se kot prilastek količine pred samostalnikom. Nedoločni števniki se ne sklanjajo, samostalniki ob njimi so vedno v rodilniku množine. Primeri: več, največ, manj, veliko, malo, mnogo ...